

Prawo Unii Europejskiej. Języki, struktury, działanie w praktyce

Przejdź do produktu na www.ksiegarnia.beck.pl

Spis treści

Wstęp	3
Część I. Teoria ogólna	9
Rozdział I. Podstawowe pojęcia semiotyki prawa	11
1. Semiotyka i model semiozy	11
2. Język jako pierwotne tworzywo prawa	18
2.1. Język jako przedmiot badań semiotyki	18
2.2. Prawo jako ramy semiozy	26
2.3. Kwestia kompozycjonalności języka a norma prawna	39
2.4. Kwestia jednolitości języka prawa	51
2.5. Kontekstualna katafatyczność języka prawa	55
3. Semiotyka systemowa prawa	64
3.1. Prawo jako system semiotyczny	64
3.2. Semiotyka prawa a teoria prawa	73
3.3. Interpretacja kodów prawnych	76
3.4. Epistemiczne wspólnoty wykładni	102
3.5. Pragmatyka prawa	108
4. Istota i funkcje ram interpretacji w zastosowaniach prawniczych	115
5. Modelowanie w polityce prawa – pragmatyka prawa w praktyce	121
5.1. Normatywność prawa jako zagadnienie pragmatyczne	121
5.2. Polityka prawa jako czynnik ładu pragmatycznego	125
Rozdział II. Jedność i jednolitość prawa	141
1. Jedność i jednolitość prawa jako ogólne kategorie ładu legislacyjnego ...	141
2. Jednolitość językowego znaczenia przepisów prawa	145
2.1. Jednolitość znaczenia językowego	145
2.2. Jednolitość znaczenia przepisów prawnych	149
2.3. Jednolitość wielojęzycznego prawa a wyrażenia nieostre	154
3. Kwestia jedności systemowej i jednolitości prawa krajowego i międzynarodowego	162
4. Jedność i jednolitość proceduralna prawa	166
5. Jednolitość prawa w warunkach jego wielojęzycznej reprodukcji – zagadnienia ogólne	168
5.1. Monoglosja i multiglosja w prawie	168
5.2. Teoria tłumaczenia a reprodukcja tekstów prawnych w reżimie multiglosji	169

5.2.1. Istota tłumaczenia a wielojęzyczna reprodukcja tekstów prawnych	169
5.2.2. Ekwiwalencja w tłumaczeniu	172
5.2.3. Znaczenie kontekstu dla tłumaczenia i ukierunkowanie ekwiwalencji	174
Część II. Semiotyka systemu prawnego Unii Europejskiej	181
Rozdział III. Mechanizmy tworzenia i stosowania prawa Unii Europejskiej jako mechanizmy semiotyczne	185
1. <i>Auctoritas</i> prawa Unii Europejskiej	185
2. Prawo Unii Europejskiej po wejściu w życie Traktatu z Lizbony	186
2.1. Systemowe podziały strukturalne: pierwotność i wtórność prawa unijnego	186
2.2. Ogólne zasady prawa unijnego	189
2.3. Traktaty prawa wtórnego a koncepcja kompetencji powierzonych ..	199
2.4. Systematyka aktów prawa wtórnego i kryteria ich wyboru jako formuły wypowiedzi prawodawczej	203
2.5. Rozporządzenia prawa unijnego	209
2.6. Dyrektywy prawa unijnego	215
2.6.1. Illokucyjność i perlokucyjność dyrektyw	215
2.6.2. <i>Effet utile</i> dyrektyw jako alternatywna forma dyskursu	218
2.6.3. <i>Interprétation conforme</i> dyrektyw jako swoista postać dialogu intersemiotycznego	220
2.6.4. <i>Sperrwirkung</i> jako zderzenie podmiotowych kompetencji wobec systemu prawa	228
2.6.5. Incydentalny skutek bezpośredni dyrektyw	231
2.7. Decyzje prawa unijnego	233
2.8. Tak zwane miękkie prawo	235
2.8.1. Istota miękkiego prawa i jego zasadnicze formy komunikacyjne	235
2.8.2. Nazwane akty miękkiego prawa: opinie i zalecenia	238
2.8.3. Nienazwane akty miękkiego prawa	239
2.8.4. Prawna skuteczność miękkiego prawa	239
2.9. Porozumienia międzyinstytucjonalne	242
3. Model dyskursywny tworzenia prawa Unii Europejskiej	243
3.1. Główni protagoniści procesu	243
3.1.1. Kształt dyskursu	243
3.1.2. Rada Europejska	246
3.1.3. Rada Unii Europejskiej	246
3.1.4. Komisja Europejska	250
3.1.5. Parlament Europejski i procesy podejmowania decyzji z jego udziałem	256
3.1.6. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	263
3.1.7. Parlamenty narodowe	271
3.1.8. Obywatele Unii Europejskiej	277
Rozdział IV. Wielojęzyczność prawa Unii Europejskiej: przejawy i skutki	285
1. Wstęp: Aksjologia prawnego uznania różnorodności językowej w Unii Europejskiej	285

2. Podstawy prawne i formuły realizacji różnorodności językowej w Unii Europejskiej	293
2.1. Ogólne ramy	293
2.2. Status języków etnicznych a Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej	302
2.3. Przejawy wielojęzyczności Unii Europejskiej w metaskali: polityka językowa	304
3. Regulacja prawna reżimu językowego Unii Europejskiej	310
3.1. Prawna kategoryzacja języków w Unii Europejskiej – podział według statusu w prawie Unii Europejskiej	310
3.2. Języki autentyczne Traktatów i innych tekstów prawa Unii Europejskiej	313
3.3. Reżim językowy Unii Europejskiej w świetle prawa wtórnego: Rozporządzenie Nr 1	314
3.4. Kwestia tłumaczeń na języki urzędowe państw członkowskich niemające statusu języków urzędowych Unii Europejskiej	323
3.5. Reżim językowy Parlamentu Europejskiego	326
3.6. Reżim językowy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej	328
3.7. Zagadnienie praktyczne: tzw. języki <i>pivot</i>	332
3.8. Reżim językowy innych organów Unii Europejskiej i jednostek ustanowionych na mocy prawa unijnego	333
3.9. Porządek językowy Unii a dysfunkcje komunikacyjne jej instytucji i organów	340
3.10. Reżim językowy komunikacji pomiędzy organami administracji publicznej państw członkowskich wynikający z prawa unijnego	346
4. Koszty wielojęzyczności Unii Europejskiej	348
Rozdział V. Strukturalne cechy systemu prawa Unii Europejskiej jako ramy dyskursu	351
1. Treść roszczenia normatywnego prawa unijnego	351
2. Roszczenie strukturalne pionowe: nadrzędności prawa unijnego	353
3. Rola zasad ogólnych w modelu stosowania prawa Unii Europejskiej	370
3.1. Systemowa pozycja zasad ogólnych	370
3.2. Przykład: stosowanie zasady proporcjonalności	378
3.3. Zasady ogólne prawa unijnego a prawa podstawowe	392
4. Szczególne zasady interpretacji prawa unijnego	394
4.1. Metody i narzędzia interpretacji prawa unijnego: teleologiczny i metateleologiczny program wykładni	394
4.2. Szczególne metody interpretacji prawa unijnego: wykładnia w warunkach wielojęzyczności źródeł prawa	401
4.3. Wykładnicze funkcje preambuły unijnego tekstu prawnego	409
5. Wykładnia inherentnie kontekstualna w ramach dyskursu systemów prawnych	415
5.1. Wzajemna kontekstualizacja prawa unijnego i prawa krajowego	415
5.2. Kontekstualizacja innych porządków konwencyjnych w prawie unijnym	419
5.2.1. Zasadnicze ramy kontekstualizacji	419
5.2.2. Kontekstualizacja porządku unijnego i Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności	425
5.2.3. Relacje prawa Unii Europejskiej do innych porządków konwencyjnych: przypadek Karty Narodów Zjednoczonych	434

5.2.4. Relacja prawa Unii Europejskiej i innych porządków konwencyjnych: przypadek porządku prawnego Światowej Organizacji Handlu	444
6. Dyskurs międzysystemowy na tle <i>effet utile</i>	451
7. Relacje proceduralne. Przykład programów <i>leniency</i>	459
8. Relacje międzysystemowe w kontekście zasad praworządności wewnętrznej: kwestia stosowania art. 7 TUE	463
9. Relacja semantyczna: względna autonomia pojęć prawnych prawa Unii Europejskiej	469
9.1. Autonomia semantyczna a jedność i jednolitość prawa Unii Europejskiej	469
9.2. Autonomia niereferencyjna a autonomia referencyjna	474
9.2.1. Autonomia niereferencyjna w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości	474
9.2.2. Autonomia referencyjna w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości	491
Rozdział VI. Wielojęzyczność prawa Unii Europejskiej a roszczenie jednolitości prawa	495
1. Roszczenie jednolitości językowej prawa unijnego w jego wykładni	495
2. Prawo Unii Europejskiej jako rama subsumcji	502
3. Jednolitość znaczenia językowego a idiomatyczność języka w kontekście prawa Unii Europejskiej	504
3.1. Idiomatyczność wyrażeń języka prawnego i różnice otwartości języków	504
3.2. Szczególne cechy modelu semiozy prawa unijnego jako czynnik ujednoczający	508
4. Replikacja tekstów prawa Unii Europejskiej	510
4.1. Replikacja tekstów prawa Unii Europejskiej jako reprodukcja, a nie tłumaczenie	510
4.2. Replikacja językowa tekstów prawa Unii Europejskiej jako proces intersemiotycznego transferu	511
4.3. Replikacja tekstów prawnych Unii Europejskiej a zjawisko interferencji językowej	514
4.4. Przepisy prawa unijnego we wzajemnym dialogu referencyjnym	520
4.5. Normatywne teksty metajęzykowe UE a języki systemów prawnych państw członkowskich	522
4.6. Reprodukacja w ujęciu formalnym: poetyka, składnia i typografia tekstów prawa Unii Europejskiej	527
5. Niespójność i niejednolitość językowa prawa Unii Europejskiej	534
5.1. Niespójność i niejednolitość językowa prawa Unii Europejskiej a jedność sensu jej aktów prawnych	534
5.2. Modele eliminacji niespójności wersji językowych aktów prawnych	541
5.3. Model interpretacji unijnych reguł nomenklatury towarowej	578
5.4. Model wykładni a komunikacyjna jakość przepisów prawa unijnego	592
5.5. Wykładnia w warunkach głębokiej proceduralnej niespójności systemowej	597
5.6. Wykładnia prawa unijnego w warunkach niezgodności ukształtowania zasobu normatywnego w poszczególnych językach urzędowych UE	600

6. Interpretacja traktatów międzynarodowych prawa wtórnego w warunkach niespójności językowej	616
7. Rola miękkiego prawa w redukcji przeszkód jednolitego stosowania prawa unijnego	618
8. Kwestia różnorodności w jedności – zakres dopuszczalnej swobody recepcji prawa unijnego w krajowych porządkach prawnych	620
9. Zróżnicowanie proceduralne wykonania prawa unijnego	622
9.1. Sądowa wykładnia prawa unijnego na poziomie krajowym	622
9.2. Proces harmonizacji procedur sądowych	638
10. Konwergencyjna rola oceny skutków regulacji (ang. <i>Regulatory Impact Analysis</i>) – konwergencja <i>ex ante</i> i ambicje katafatyczne	643
10.1. Teoria modelu ogólnego	643
10.2. Model tworzenia prawa unijnego w świetle legislacyjnych porozumień międzyinstytucjonalnych	645
Wnioski	655
1. Oktrojowana ekwiwalencja wszystkich wersji językowych aktów prawa unijnego	655
2. Semiotyka wielojęzyczności prawa unijnego	657
3. Wielojęzyczność prawa Unii Europejskiej a jego jedność i jednolitość	660
4. Operacyjne wyróżnicowanie <i>acquis de l'Union</i> a model jego komunikacji ..	664
5. Formuły dialogu międzysystemowego	670
6. Model wykładni jako model wielojęzycznego dyskursu	675
Summary	683
Wykaz skrótów	695
Wykaz aktów prawnych	699
Bibliografia	719
Indeks osób	745
Indeks rzeczowy	749

[Przejdź do księgarni →](#)